

Rapsodii de primăvară

I

Sus, prin crângul adormit,
A trecut în taină mare,
De cu noapte, risipind
Şiruri de mărgăritare
Din panere de argint,
Stol bălai
De îngeraşi
Cu alai
De toporaşi.

Primăvară, cui le dai?
Primăvară, cui le laşi?

II

Se-nalță abur moale din grădină.
Pe jos, pornesc furnicile la drum.
Acoperișuri veștede-n lumină
Întind spre cer ogeacuri fără fum.

Pe lângă garduri s-a zvântat pământul
Și ies gândacii-Domnului pe zid.
Ferestre amortite se deschid
Să intre-n casă soarele și vântul.

De prin balcoane

Şi coridoare

Albe tulpane

Fâlfâie-n soare.

Ies gospodinele

Iuji ca albinele,

Părul le flutură,

Toate dau zor.

Unele mătură,

Altele scutură

Colbul din pătură

Şi din covor.

Un zarzăr mic, în mijlocul grădinii,

Şi-a răsfirat crenguțele ca spinii

De frică să nu-i cadă la picioare,

Din creștet, vălul subțirel de floare.

Că s-a trezit aşa de dimineaţă

Cu ramuri albe – şi se poate spune

Că-i pentru-năia oară în viaţă

Când i se-ntâmplă-asemenea minune.

Un nor sihastru
Şi-adună-n poală
Argintul tot.
Cerul e-albastru
Ca o petală
De miozot.

III

Soare crud în liliac,
Zbor subțire de gândac,
Glasuri mici
De rândunici,
Viorele și urzici...
Primăvară, din ce rai
Nevisat de pământeni,
Vii cu mândrul tău alai
Peste crânguri și poiene?
Pogorâtă pe pământ
În mătăsuri lungi de vînt,
Lași în urmă, pe câmpii,
Galbeni vii
De păpădii,
Bălți albastre și-nsorite
De omăt topit abia,

Şi pe dealuri mucezite
Arături de catifea.

Şi porneşti departe-n sus
După iarna ce s-a dus,
După trena-i de ninsori
Aşternută pe colini...
Drumuri nalte de cocori,
Călăuzii cei străini,
Îți îndreaptă an cu an
Pasul tainic și te mint
Spre ținutul diafan
Al câmpilor de-argint.
Iar acolo te oprești
Şi doar pasul tău ușor,
În omăt strălucitor,
Lasă urme viorii
De conduri împărătești
Peste albele stihii...

Primăvară, unde ești?

Primăvară

După-atâta frig și ceață
Iar s-arată soarele.

De-acum nu ne mai îngheță
Nasul și picioarele!

Cu narcisi, cu crini, cu lotuși,
Timpul cald s-apropie.

Primăvara astă totuși
Nu-i decât o copie.

Sub cerdac, pe lăuruscă,
Cum trecură Babele,
A ieșit un pui de muscă
Să-și usuce labele.

Păsările migratoare
Se re-ntorc din tropice.
Gâzele depun la soare
Ouă microscopice.

Toată lumea din ogradă

Cântă fără pauză.

Doi cocoși se iau la sfadă

Nu știu din ce cauză.

Un curcan stă sus, pe-o bârnă,

Nu vrea să se bucure.

Moțul roșu îi atârnă

Moale ca un ciucure.

Doar Grivei, bătrânul, n-are

Cu ce roade oasele,

Că de când cu postul mare,

Toate-i merg de-a-ndoasele.

Pentru căte-a tras, sărmanul,
Cui să ceară daune?...
Drept sub nasul lui, motanul
A venit să miaune.

Dar acum l-a prins polaia
Și-a-nceput să-l scuture...
Peste toată hărmălaia
Trece-n zbor un fluture.

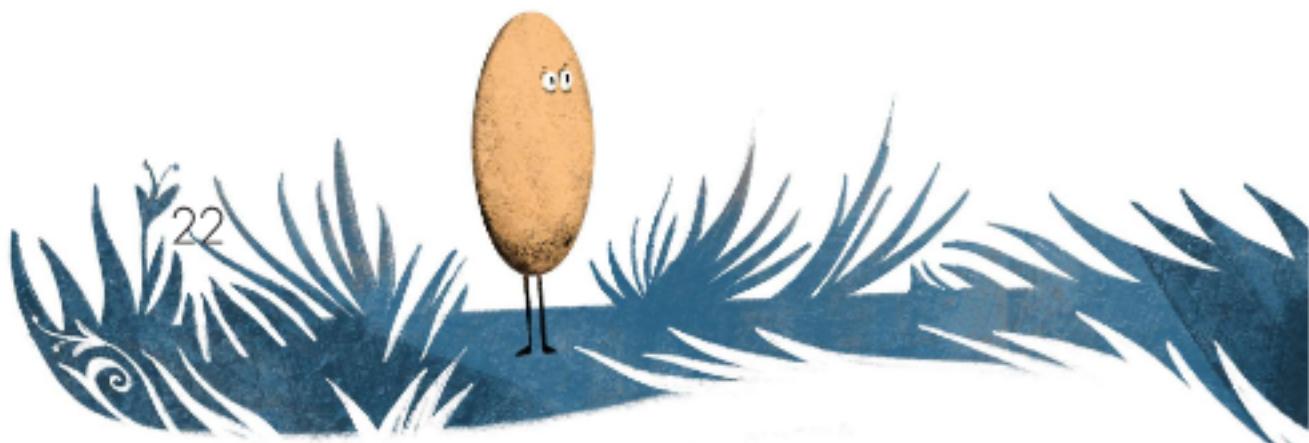
Pe trotuar, alături saltă
Două fete vesele...
Zău că-mi vine să-mi las baltă
Toate interesele!

La Paști

Astăzi în sufragerie
Dormitau pe-o farfurie,
Necăjite și mânjite,
Zece ouă înroșite.

Un ou alb, abia ouat,
Cu mirare le-a-ntrebat:
— Ce vă este, frățioare,
Ce vă doare?
Nu vă ninge, nu vă plouă,
Stați gătite-n haină nouă,
Parcă, Dumnezeu mă ierte,
N-ai fi ouă...
— Suntem fierte!
Zise-un ou rotund și fraise
Lângă pasca cu orez.

Și schimbându-și brusc alura,

Toate-au început cu gura:

— Până la urmă tot nu scap!

— Ne gătește de paradă.

— Ne ciocnește cap în cap

Și ne zvârle coaja-n stradă...

— Ce rușine!

— Ce dezastru!

— Preferam să fiu omlet!

— Eu, de m-ar fi dat la cloșcă,

Aș fi scos un pui albastru...

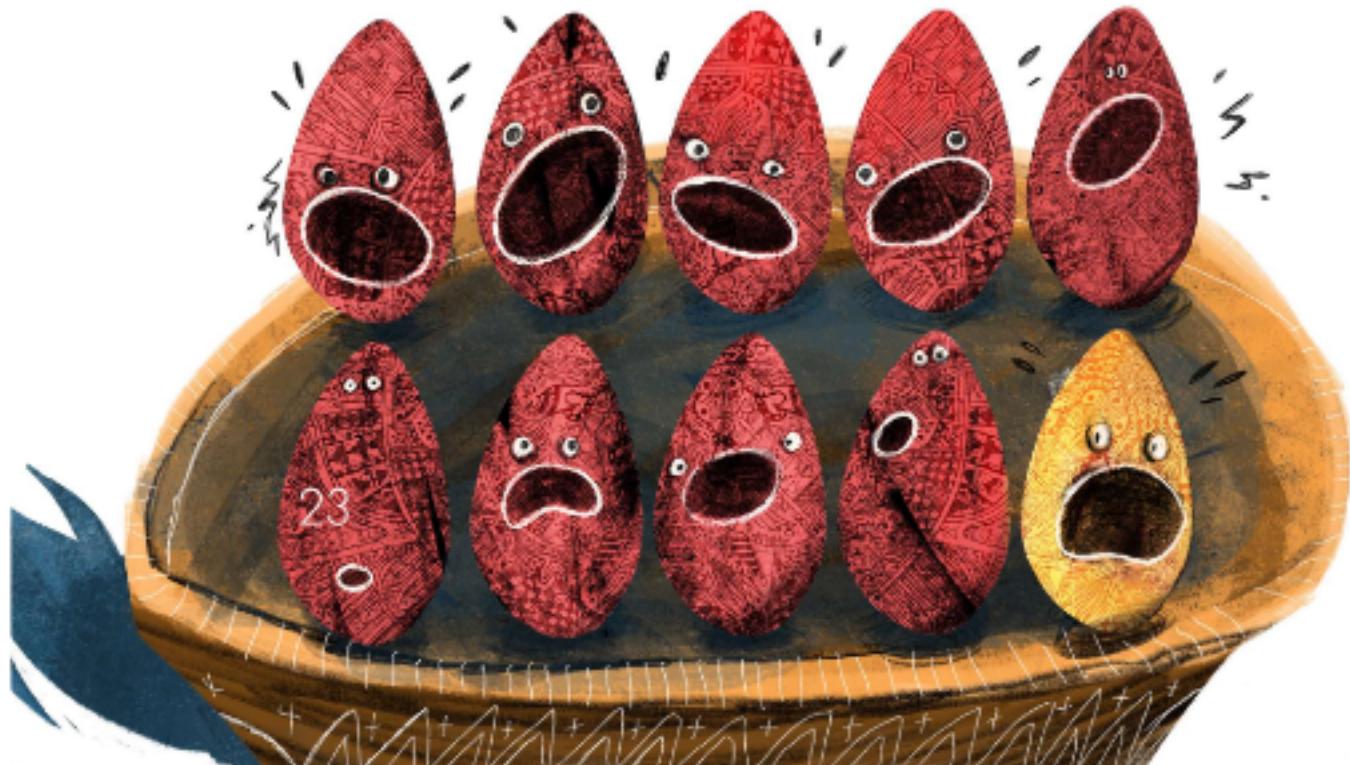
— Și eu, unul violet...

— Eu, mai bine-ar fi să tac:

Așa galben sunt, că-mi vine

Să-mi închipui că pe mine

M-a ouat un cozonac!...

Vin țigăncile la crâng...

Vin țigăncile la crâng
Să culeagă viorele,
Vin cu fustele-n parâng
Și cu dancii după ele.

Și e soare
Pe ponoare,
Și miroase-n vânt a floare
Pe cărările pustii,
Prin stușiurile goale
Năpădite de basmale
Și de zdrențe stacojii...

Vin ţigăncile grăbit,
Să culeagă pe sub mladă
Flori cu măzgă de zăpadă
Din huceagul adormit,
Și să aducă-n paneraș
Primăvara la oraș:

— Urzicele, urzicele,
Ghiocei și viorele,
Albăstrije de suhat!
— Iarbă-mare, iarbă-mare,
Să și-o puie-n scăldătoare
Fetele de măritat...

